

**DET KONGELIGE DANSKE
MUSIKKONSERVATORIUM**

dkdm.dk/pulsar

**PULSAR 2026
NEXT GENERATION**

Lørdag 7. marts kl. 16.00, Studiescenen

B.D. Lumholt:	Kvarter fire, Auvers-sur-Oise Josephine Franyo, violin, Magnus Franyo, cello, Cailin Walsh-Estabrooks, fløjte, Villum Speyer Thomas, klarinet Xinwen Liang, klaver
Bertram Koop Büchert:	Drøbak Philip Schou Christensen, klarinet, Cassandra Juul, violin, Yi Ji, klaver
Daniel Høybjerg:	Mazurka fra Lynetteholm Cassandra Juul, violin, Cailin Walsh-Estabrooks, fløjte
William Fugl:	3 små vinterstykker for klaver 1. Rimfrost 2. Tøbrud 3. Fygning Armen Puchinyan, klaver
Leon Thomsen:	PLATES Yuan Feng, Elliott Fryman og Xingzhi Zhong, slagtøj
Lucas Haslund Fagervik:	jeg ventede Anna Gerda Sylvest, sopran, Freja Julie Rasch Eskildsen, violin, Maren Ernst Hyldmo, bratsch, Philip Schou Christensen, klarinet
Villads Littauer:	The Restless 1. The Bridge 2. The Bathroom 3. The Shelter Trio Lingo: Villads Littauer Bendixen, violin, Lara Biancalana, cello, Simen Kraggerud, klaver

B.D. Lumholt: Kvarter fire, Auvers-sur-Oise

Auvers-sur-oise er en fransk landsby i den nordvestlige udkant af Paris. Her og i nærliggende Pontoise malede den franske billedkunstner Paul Cézanne sammen med Camille Pissarro i årene 1872-1873. Cézanne var i 1870 begyndt at male landskaber i det fri og malede i Auvers "Kvarter fire", som skildrer en lille klynge landhuse indrammet af træer med åbent landskab i baggrunden. I stykket skal instrumenternes klangfarver afspejle de komplimentære farveforhold på billedet, hvor mørke træer kontrasterer de lyse gulige husvægge. Klyngen af huse former en mur, som tydeliggør en kontrast mellem landsby og åbent landskab. Stykket starter i landsbyen, men bryder ud af muren i løbet af stykket. Kan du høre det åbne landskab?

Daniel Høyberg: Mazurka fra Lynetteholm

In the year 2070, an artificial island to the east of Copenhagen was finished. 70.000 people now live here, but the soil they poured into the sea came from a city of another time, and it still holds its dreams and folklore.

Following popular nordic tradition, this regional melody is named after its place of origin (e.g. Polska från Mörkö, Firtur fra Vejle Vestegn).

Bertram Koop Büchert: Drøbak

Drøbak er en norsk by ved Oslofjorden. Jeg har hele mit liv holdt ferie i en familiehytte tæt på byen. Dele af stykket blev komponeret i hytten og stykket har taget inspiration af den norske natur med skovene, fjeldene og vandet. De smukke solopgange og solnedgange og bådene på vandet.

Leon Thomsen: PLATES

Navnet PLATES kommer af instrumentationen bestående af 21 bell plates, spredt rundt på syv forskellige stationer rundt omkring i Studiescenen. Bell plates er rektangulære plader af metal med en meget karakterisk klang, som kan forveksles med lyden af kirkeklokker. Selve det musikalske materiale er relativt minimalistisk, hvilket giver mulighed for publikum til at lytte fokuseret og mærke instrumenternes klang. Stykket ændrer sig langsomt og graduelt, der kan vise sig at have en mediterende og trance lignende effekt. Værket er dedikeret til Per Nørgård, for sit betydningsfulde bidrag til ny musik for slagtøj.

Villads Littauer: The Restless

Villads Littauers "The Restless; Triptychon for Piano Trio" (2025) er baseret på teaterstykket "De Hvileløse" (2001) af Eva Littauer, som i tre billeder fortæller historien om familiens tilblivelse og grusomme undergang.

Instrumenterne spejler de tre skuespillere i stykket. Karaktererne har forskellige navne i hvert billede, men spiller de samme roller: Den forbitrede mand (cello), den deprimerede kone (violin) og den unge, hvileløse søn (klaver).

Lucas Haslund Fagervik: jeg ventede

«jeg ventede» er en sang skrevet over digtet «Rejsen» av André Lundquist. Digtet handler om sorg. Om at miste en elsket og det vanskelige i at forstå, at de aldrig kommer tilbage igen. Teksten er dedikeret til billedkunstneren Zura Tskhadaia som var bedste ven til digteren og desuden også far til sopranen Anna Gerda Sylvest, som synger sangen.

Jeg ventede på dig i flere år

Jeg vidste godt med alt hvad jeg ved om døden
at du ikke ville træde ind ad døren
at vi aldrig skulle ses igen
men mit savn krypterede min fornuft

Jeg låste ikke døren før den dag
flere år efter
hvor jeg så et fotografi af din grav

Dér gav kroppen efter
og savnet stod af-isoleret blottet
i sig bar det en sorg uden længsel
hemmelighedstilstanden brudt

Du rejste men kommer ikke hjem

(André Lundquist)